

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De vniuersali concilio, ad quod ex omnibus orbis partibus Episcopi
confluxerunt. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

Quomodo Concilium Nicææ cogendum imperauerat.

CAP. VI.

DEinceps igitur concilium generale, tanquã quendã dei exercitũ instruens, in vnum locũ coegit: & Episcopos vndique per literas honorificè scriptas, vt eò maturarent, acciuit. Neque mandatum duntaxat erat ad hanc rem datum, sed in ea peragenda multum attulit subsidii authoritas imperatoris ac nutus: qui nonnullis fecit potestatem, equis publicè ad iter celeriter conficiendum dispositis vtendi: aliis permagnum iumentorum instratorum, quibus veherentur, numerum suppeditauit. Ciuitas autem Bythinia, quæ Nicæa *ἄπο τῆς νίκης* id est à victoria nomen traxit, concilio celebrando admodum idonea, designata fuit. Vbi autem edictum in quaque prouincia diuulgatum erat, omnes summa cum animorum alacritate, tanquam è carceribus ad cursum emissi, properè aduolarunt. Nam bonorum spes ipsorum mentibus iniecta, vel potius pacis fruendæ potestas, & noui ac peregrini cuiusdam miraculi spectaculum, quod in tanti imperatoris vultu ostendebatur, eos allexit plurimum. Postquam autem omnes in vnum conuenerunt, opus illud diuinapro uidentia facilitatum, pro certo iam intellectum fuit. Nam non solum, qui animorum dissensione erant, sed etiam qui corporibus, regionibus, locis, gentibus longissime diiuncti, vnum in locum aggregati sunt. Atque vna ciuitas eos omnes, tanquam maximam sacerdotum coronam, ex multiplici nitidorum flosculorum varietate contextam excepit.

De vniuersali concilio, ad quod ex omnibus orbis partibus Episcopi confluxerunt.

CAP. VII.

EX omnibus nanque ecclesiis, quæ frequentes in tota Europa, Affrica, & Asia extiterunt, Dei ministri, qui facile primas ferre putabantur, in vnum conuocati,

cati. Templum etiam Nicææ, velut Dei nutu amplificatum intra parietes suos Syros pariter & Cilices, Poenices, Arabes, & Palæstinos, Aegyptios porro, Thebanos, Afros, aliosque ex Mesopotamia profectos recepit.

Aderat etiam vna in concilio Persidis Episcopus: nec ab hoc choro Scythæ abfuit. Pontus item, Galatia, Pamphilia, Cappadocia, Asia, & Phrygia, viros apud se lectissimos suppeditarunt. Quinetiani Thraces, Macedones, Achæi, Epirotæ, & quorum domicilia multo longiore locorum interuallo distabant, eò aduentarunt. Ex ipsis Hispanis vnus nōminis & famæ celebritate insignis, cum aliis multis in confessu illo adfuit. Et quamquam vrbs illius penes quam imperium est, episcopus, ingrauescente ætate præditus, abfuit, eius tamen præbyteri qui aderant, illius locum suppleuerunt. Talem Coronam solum ex omni præteritæ ætatis memoria vnus imperator Constantinus, pacis vinculo ad Christi gloriam deuinxit, & quo seruatori suo gratias ageret, istud eximium victoriæ ab hostibus & inimicis partæ monumentum obtulit, effigie Chori Apostolici pulchrè in hoc nostro conuentu expressa.

*Quomodo secundum id quod in actis Apostolorum traditur
varie gentes ad concilium profectæ sunt.*

CAP. VIII.

NAm dicitur in sacris literis, illorum temporibus vi- Act. 2.
ros pios ex omni natione, quæ sub cælo est, in vnum conuenisse. Inter quos erant Parthi, Medi, Elamitæ, & qui incolunt Mesopotamiam, Iudæam, & Cappadociam, Pontum & Asiam, Phrygiã & Pamphiliam, Aegyptum & partes Lybiæ, quæ est circa Cyrenam, & aduenæ Romani, Iudæi & Profelitæ, Cretes & Arabes. Verum illis hoc defuit, quod non omnes, qui eò venerunt, ex Dei ministrorum numero erant illi quidem.